

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/123/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010684
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7615010684.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovskej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. januára 2018, v trestnej veci proti S. P., obžalovaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr.zák., spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.7.2017 sp.zn. 5T/114/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. P..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.7.2017 sp.zn. 5T/114/2015 bol obžalovaný S. P. uznaný za vinného zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20 Tr.zák. k § 188 ods.1 Tr.zák, a zo spolupáchateľstva prečinu výtržníctva podľa § 20 Tr.zák., k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 25.12.2014 okolo 23.26 hod. v A., F. K.. F. B. Č.. X, pri H. H., fyzicky napadol poškodeného H. U. potom, čo poškodený utekal okolo obžalovaného a ďalších osôb stojacich pri motorovom vozidle, L. P. podkopol poškodeného, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kedy bezprostredne k nemu prišiel obžalovaný S. P., ktorý ho opakovane kopal do hornej časti tela a v tom čase k nim pribehol aj odsúdený H. H., ktorý počas fyzického napádania poškodeného S. P. a pridržívaním poškodeného za bundu na zemi, odsúdený H. H. prehľadával vrecká a tak zobral poškodenému peňaženku so sumou 2.000,- Kč a mobilný telefón J. G. J. E. a počas konania odsúdeného H. H., obžalovaný S. P. opakovane poškodeného udieral rukou a kopal, čím tak poškodenému bola spôsobená odcudzením vecí škoda vo výške 147,18 € a utrpel poranenia, ktoré si nevyžiadali liečenie a práceneschopnosť.

Obžalovanému S. P. za to bol podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., za použitia § 41 ods. 1 Tr.zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 5 Tr.zák., za použitia § 39 ods.1 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. súd obžalovaného S. P. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému H. U. F.. XX.XX.XXXX R. A., T. A. škodu na odcudzených veciach v sume 140,- € s tým, že tento záväzok je solidárny so záväzkom z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5T 114/2015 zo dňa 30.9.2015.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný S. P., ktorý v prvom rade navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ohľadne jeho osoby zrušil a jeho oslobodil spod

obžaloby okresného prokurátora, resp. aby jeho konanie bolo právne kvalifikované len ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr.zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a aby mu bol za toto konanie uložený primeraný trest.

Obžalovaný S. P. tento svoj návrh odôvodnil tým, že podľa jeho názoru výsledkami vykonaného dokazovania nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby sa bol dopustil zločinu lúpeže, ako to ustálil okresný súd v napadnutom rozsudku. Okresný súd navyše upravil skutok oproti jeho popisu v obžalobe, pričom túto zmenu ohľadne úpravy skutku náležitým spôsobom v písomných dôvodoch napadnutého rozsudku neozrejmil.

Obžalovaný S. P. ďalej poukázal na tú skutočnosť, že od začatia trestného stíhania a vzniesenia mu obvinenia, spáchanie žalovaného skutku popiera a rovnako popiera akúkoľvek účasť na lúpežnom prepadnutí poškodeného H. U.. Pokiaľ z obrazového záznamu, ktorý dôkaz bol na hlavnom pojednávaní vykonaný, je zrejmá účasť určitých osôb na skutku, podľa jeho názoru vôbec nie je možné urobiť jednoznačný záver tak, ako to urobil okresný súd, t.j. že bol to práve on, ktorý pomáhal teraz už odsúdenému H. H., ktorý prehľadával vrecká poškodeného, a to tým spôsobom, že mal ho pridržovať za bundu na zemi. Zároveň obžalovaný S. P. poukázal aj na výpovede ďalších svedkov, ktorí sa nachádzali na mieste činu, ale predovšetkým aj na výpoveď samotného poškodeného H. U., ktorý nevedel jednoznačne uviesť, ktorý z S. mu dal facku. Rovnako nevedel uviesť, kto ho kopal, keď už ležal na zemi, nakoľko si kryl hlavu rukami. Navyše poškodený H. U. uviedol, že až po skončení incidentu zistil, že mu chýba mobilný telefón a peňaženka. Na výslovnú otázku vyšetrovateľa, či cítil, keď ležal na zemi, že mu niekto prezerá vrecká, poškodený H. U. uviedol, že nie, nič také necítil. Preto nie je možné vylúčiť záver, že mu peňaženka a mobil z vrecka mohli vypadnúť.

Keďže bez akýchkoľvek pochybností výpoveďou poškodeného H. U., ale aj výpoveďami ďalších svedkov nebolo jednoznačne preukázané, aby bolo došlo k lúpeži, a to o to viac, že on mal dostatok vlastných peňazí, o čom svedčí, že platil vstupné na diskotéku v A., ako aj benzín do motorového vozidla a ďalšiu útratu v H., preto nemal ani motív, aby sa dopustil lúpežného prepadnutia.

Na podklade odvolania obžalovaného S.Q.O. P. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd považuje za nutné v prvom rade zdôrazniť, že súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci, a to kontradiktórnym spôsobom.

Výsledkami vykonaného dokazovania z hlavného pojednávania v rozsahu, ako na to poukazuje v dôvodoch napadnutého rozsudku okresný súd, aj odvolací súd dospel k záveru, a to predovšetkým na podklade prehratia obrazového záznamu z kamery umiestnenej na budove H. H. R. A., že došlo ku skutku tak, ako tento ustálil súd v napadnutom rozsudku. Z tohto dôkazu nepochybne vyplýva, že teraz už odsúdený H. H. spolu s obžalovaným S. P. fyzicky napadli poškodeného H. U. a obžalovaný S. P. počas fyzického napádania poškodeného tohto pridržoval za bundu na zemi, resp. tohto otáčal tak, aby umožnil odsúdenému H. H. prehľadávať vrecká poškodeného H. U..

Nepriamo o takto zistenej dôkaznej situácii navyše svedčí aj výpoveď svedka S. Q., t.j. vodiča motorového vozidla, ktorý viezol obžalovaných S. P. a H. H., ktorí sa medzi sebou navzájom rozprávali a bol to práve S. P., ktorý sa spýtal, či vzali poškodenému mobilný telefón, resp. čo mu zobrali.

Odvolací súd preto poukazuje predovšetkým na vyššie uvádzané dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom zákonným spôsobom vykonané a na ktoré okresný súd v podrobnostiach v písomných dôvodoch napadnutého rozsudku poukazuje.

Rovnako aj odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nepochybil, pokiaľ konanie obžalovaného S. P. na podklade výsledkov vykonaného dokazovania posúdil ako konanie v rozpore s Trestným zákonom a uznal ho za vinného zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže a prečinu výtržníctva tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

K argumentom obžalovaného S. P. uvádzaným v písomných dôvodoch odvolania považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že ním produkovaná obhajoba je v rozpore s takým objektívnym dôkazom, akým je práve obrazový záznam a napokon v súlade s týmto obrazovým záznamom sú aj výpovede predovšetkým poškodeného H. U., ale aj svedka S. Q..

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, keď obžalovanému S. P. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, a to z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku. Rovnako v súlade so zákonom je aj zaradenie obžalovaného S. P. pre výkon trestu odňatia slobody, keď ho za týmto účelom zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.b/ Tr. zákona.

Vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora, keďže okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu použil ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák., a to za situácie, keď obžalovanému S. P. vzhľadom na jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť prichádzalo do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu uloženie trestu odňatia slobody najmenej s dolnou hranicou trestnej sadzby 5 rokov a 6 mesiacov, odvolací súd už nemohol uvažovať o uložení prísnejšieho trestu odňatia slobody. Práve z dôvodu nedostatku odvolania okresného prokurátora odvolací súd otázkou výšky uloženého trestu sa nemohol zaoberať.

Rozhodnutie okresného súdu vo výroku o náhrade škody tak, ako to je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, má svoju oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, a preto odvolací súd odvolanie obžalovaného S. P. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.